

«Με την ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού άναψε στην γη ένα πνευματικό και άυλο πυρ» (Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

[/ Πεμπτουσία](#)

Αγαπητοί αδελφοί!

Η γέννηση του Υιού και Λόγου του Θεού ως ανθρώπου, δηλαδή η ενανθρώπησή Του, δεν είναι απλώς ένα γεγονός που προξένησε μεγάλη χαρά σε όλους, αλλά είναι ένα γεγονός που δημιούργησε μια νέα κατάσταση στον κόσμο, όχι με τα όπλα και την βία, αλλά με την Θεότητά Του. Έτσι, η ανθρωπότητα χωρίσθηκε σε προ Χριστού και μετά Χριστόν, όχι μόνον χρονικά, αλλά και πνευματικά.

Ο ίδιος ο Χριστός προς το τέλος της επίγειας δράσεώς Του, λίγο πριν τα Πάθη, τον Σταυρό και την Ανάστασή Του, προσδιόρισε το έργο Του και την αποστολή Του. Είπε στους ακροατές Του: «Πυρ ήλθον βαλείν επί την γην, και τί θέλω ει ήδη ανήφθη;» (Λουκ. ιβ, ' 49). Δηλαδή, εγώ, λέγει ο Χριστός, ήλθα να βάλω φωτιά στην γη, και τί άλλο περισσότερο θέλω, αφού αυτή η φωτιά έχει ανάψει;

Ο λόγος αυτός προσδιορίζεται και από εκείνο που γράφει ο Απόστολος Παύλος: «Και γαρ ο Θεός ημών πυρ καταναλίσκον» (Εβρ. ιβ, ' 29), δηλαδή ο Θεός μας είναι φωτιά που κατακαίει.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας, που ερμηνεύουν αυτό το καταπληκτικό χωρίο, δίνουν πολλές ερμηνευτικές εξηγήσεις, που είναι όλες σημαντικές. Επιλέγω για την παρούσα περίπτωση ένα χωρίο του ιερού Χρυσοστόμου, που λέγει στους ακροατές του ότι αυτό το πυρ που έφερε ο Χριστός στην γη «διανέστησε ψυχάς και εθέρμανε», και το ίδιο το πυρ είναι «καταβελημένον και καιόμενον εν ταις υμετέραις ψυχαίς». Αυτό πραγματο-ποιήθηκε πρώτα στους Μαθητές Του, οι οποίοι θερμάνθηκαν από τον Χριστό και Τον ακολούθησαν, και αργότερα έλαβαν και το πυρ του Αγίου Πνεύματος, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, και άναψαν ως λαμπάδες φωτίζοντας όλο τον κόσμο. Αυτό το πυρ θερμαίνει και φωτίζει τις καρδιές όλων όσοι Τον αγάπησαν διά μέσου των αιώνων, Τον ακολουθούν και θυσιάζονται γι' Αυτόν.

Ο Μέγας Αθανάσιος, ερμηνεύοντας τον λόγο αυτόν του Χριστού γράφει ότι ενώ ήμασταν απεψυγμένοι από την αμαρτία, ο Σωτήρ αναζωπύρησε την ψυχή μας σε προθυμία παντός αγαθού, με την μέθεξη του Αγίου Πνεύματος που είναι νοητό πυρ και έτσι όσοι αξιωθήκαμε της θείας Χάριτος γίναμε ζωντανοί ως προς το πνεύμα.

Επεκτείνοντας αυτόν τον λόγο μπορούμε να πούμε ότι ο Χριστός με την ενανθρώπησή Του δεν ήλθε απλώς να φέρη κάποια άλλη θρησκεία που να λειτουργή παράλληλα με τις υπάρχουσες τότε θρησκείες, ή τις θρησκείες που θα εμφανίζονταν στην συνέχεια, αλλά ήλθε να ανατρέψη τα πάντα, όχι μόνον να φωτίση τους ανθρώπους, αλλά και να κατακαύση το παλαιό, το σάπιο, το μολυσμένο.

Ξέρουμε ότι το φως έχει δύο ιδιότητες, η πρώτη είναι η φωτιστική, η δεύτερη είναι η καυστική ιδιότητα. Δηλαδή, φωτίζει αυτό που επιδέχεται φωτισμό και καίει αυτό που δεν αντέχει στο φως, δηλαδή το χορτάρι, την καλάμη, το παλαιό, το σάπιο. Έτσι, ο Χριστός ήλθε να καύση την γη από τα είδωλα, τις φιλοσοφίες, τα άδικα κοινωνικά συστήματα και να φωτίση τον κόσμο, να προσφερη την αλήθεια, την δικαιοσύνη, την αγάπη. Ο Χριστός με την ενανθρώπησή Του δεν συντήρησε απλώς το παλαιό, αλλά δημιούργησε κάτι καινούργιο, δεν έκανε κάποια άλλη θρησκεία, αλλά έκανε τον κόσμο Εκκλησία. Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ θρησκείας και Εκκλησίας.

Αυτές τις ημέρες με το απολυτίκιο των Χριστουγέννων ανυμνούμε τον Χριστό ως «ήλιο της δικαιοσύνης». Αυτήν την έννοια χρησιμοποίησε ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής για να πη ότι ο Θεός είναι ήλιος της δικαιοσύνης σκορπώντας σε όλους τις ακτίνες της αγιότητάς Του. Η κάθε ψυχή του ανθρώπου γίνεται κατά την γνώμη «ή κηρός (κερί) ως φιλόθεος» «ή πηλός ως φιλόυλος». Και στην συνέχεια εξηγεί ότι όπως ο πηλός σύμφωνα με την φύση του ξηραίνεται από τον ήλιο, και το κερί κατά την φύση του μαλακώνει, έτσι συμβαίνει σε κάθε ψυχή. Όταν η ψυχή κάποιου αγαπά την ύλη και τον κόσμο, τότε ως πηλός, ακούγοντας τις νουθεσίες του Θεού και αντιδρώντας με το φρόνημα, σκληραίνεται και καταστρέφεται. Όταν, όμως, αγαπά τον Θεό, τότε σαν κερί που είναι μαλακώνει και με την εισδοχή των σημείων και των τύπων γίνεται πνευματικό κατοικητήριο τού Θεού.

Ο Χριστός είναι πυρ που φωτίζει τους ανθρώπους και τους καίει, ανάλογα με την εσωτερική τους κατάσταση, ανάλογα με την γνώμη τους, γιατί ο Θεός δεν καταστρέφει το γνωμικό θέλημα των ανθρώπων, μπορεί όμως το γνωμικό θέλημα με την διάθεση του ανθρώπου και την ενέργεια του Θεού να γίνη φυσικό θέλημα και να στρέφεται προς τον Θεό.

Με αυτήν την έννοια πρέπει να δούμε και τον λόγο του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, του Βαπτιστού του Χριστού, ο οποίος λέγει: «Εγώ σας βαπτίζω με νερό και το βάπτισμά μου είναι βάπτισμα μετανοίας. Αυτός όμως (ο Χριστός) που έρχεται ύστερα από εμένα είναι πιο ισχυρός, και δεν είμαι άξιος ούτε τα υποδήματά του να κρατήσω. Αυτός θα σας βαπτίση με Άγιο Πνεύμα και πυρ»

(Ματθ. γ´11).

Εμείς οι Χριστιανοί είμαστε βαπτισμένοι και με νερό και με πυρ, και με το βάπτισμα του ύδατος και με το βάπτισμα του Πνεύματος, όπως διδάσκει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος.

Όλα αυτά σημαίνουν ότι με την ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού άναψε στην γη ένα πνευματικό και άυλο πυρ. Ο Χριστός είναι το φως, ο ήλιος, το πυρ, που φωτίζει τους ανθρώπους και τους καίει. Φωτίζει αυτούς που Τον αγαπούν και καίει αυτούς που δεν έχουν τις ορθές προϋποθέσεις να Τον δουν. Άλλοι αγαπούν τον Θεό και θυσιάζονται γι' Αυτόν, και άλλοι τον μισούν και καταστρέφονται, καίγονται.

Πρέπει να συμμετέχουμε στην μέθεξη της φωτιστικής ιδιότητας του ηλίου της δικαιοσύνης, η καρδιά μας να φλεχθή από αγάπη γι' Αυτόν, να είμαστε πνευματικές λαμπάδες, που θα ανάψουμε από το πυρ της θεότητας και στην συνέχεια να φωτίζουμε τα σκότη που υπάρχουν γύρω μας.

Εύχομαι ο Χριστός να θερμάνη την καρδιά μας με το Φως Του. Χρόνια πολλά.

Με θερμές πατρικές ευχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ο ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΣ